

А В А Л А (511 м н.в)
Правац: Спомен парк Јајинци – Кумодраж – Врх Авале

У суботу, 12.12.2009. год., петоро планинара из два планинарска друштва, ПД „Победа“ из Београда и ПД „Врбица“ из Велике Планае, извели су успон на Авалу и обишли све историјске знаменитости тог дела планине. Пошли смо у 10 и 30 из Јајинаца (254м н.в) од Спомен парка жртвама фашистичког терора у другом светском рату. Одмах на почетку стазе је велики споменик , око 10м висок, у облику птице сломљених крила. Поред стрелишта, настављамо стазом на исток и пољским путем, доста блатњавим, пењемо се на брдо Торлак (308м н.в) одакле се пружа предиван видик на насеља јужно од Београда и ту први пут видимо и торањ на Авали.

Птица сломљених крила

Поглед са Торлака

Пут нас води маркираном стазом до центра Кумодража где у пекари купујемо доручак, сликамо се поред споменика војводе Степе и силазимо асфалтом до његове родне куће, али не улазимо унутра јер је закључано. Док сликам двориште и кућу, за моменат се враћам у историју. Човек који је 45 година био војник српске војске, борио се и против турске и против аустро-угарске и немачке војске, као и против бугарске војске, и увек излазио као победник. Церска битка против аустро-угарске војске и пробој солунског фронта су битке за све историје ратовања...

Степа Степановић

Родна кућа

Ми настављамо даље...улицама Кумодража спуштамо се до Голог брда, па падинама брда Липовица, опет по великом блату, силазимо на кружни пут који прелазимо и улазимо у село Бели Поток. Време је облачно, прохладно, али је идеално за пешачење.

Још је далеко

Ђубре је неизбежно

У центру села обилазимо цркву, палимо свеће, а онда скрећемо ка чесми Каменац где вода извире из стене. Сад нам је торањ као на длану.

Храм Свете Марије Магдалине

Још мало

Пре уласка у шуму поново се дивимо погледу на део Београда, а онда поред једног малог споменика, прелазећи асфалтни пут настављамо кроз шуму и излазимо директно на торањ. Још га раде, али су то унутрашњи радови, док споља већ делује импозантно. Београд поново има свој знак распознавања!

Заблистаће ускоро

Споменик руским војним ветеранима

Настављамо до хотела Авала, па прво силазимо до великог споменика погинулим руским ратним ветеранима у авионској несрећи 1964.год. Кратко га фотографишемо, а онда уз степенице до споменика Незнаном јунаку. Врх Авале! Споменик је подигнут 1938.год и дело је познатог вајара Ивана Мештровића. Саграђен је у облику маузолеја са каријатидама које представљају жене у народним ношњама из свих југословенских крајева.

Још неки степеник

Споменик незнаном јунаку

Одатле се спуштамо до планинарског дома Чарапићев брест који је подигнут на месту где су се устаници из овог краја окупили 1804.год. и под вођством Васе Чарапића кренули у борбу за ослобођење Србије од Турака. Ту смо направили паузу, окрепили се чајем и пошто је већ почео да пада слаб снег, доста је захладнело, спуштао се и мрак, попели смо се до асфалтног пута и утрчали у неки приградски аутобус, у подножју Авале, који нас је врло брзо вратио на почетак наше данашње шетње.

Мрак, суснежица, гужва на београдским улицама није могла да поквари испуњен предиван дан на пустој Авали. И пешачили смо, и дружили се, и обнављали историју...хвала свима који се нису уплашили лоше временске прогнозе и пошли на акцију.

До скорог виђења!

Статистика :

Прешли смо око 16 км, висинска разлика око 400м и 6 сати прелепог дружења.

Текст и фотографије : Драгица Коцић